

○ คำพิพากษา  
(พ้องตรง)



(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ พบ. ๑๕/๒๕๕๘  
คดีหมายเลขแดงที่ ญบ. ๒๙/๒๕๕๘

## ในพระปรมາภไธยพระมหาภัตtriy

## ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	<span style="font-size: 1.5em;">{</span> นายไพรเจน อิมโอบู  สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๑ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ ๒	ผู้ฟ้องคดี
		ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าแทนที่นางสุวรรณ อิมโอบู ซึ่งถึงแก่ความตาย ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยกอุทธรณ์ ในการนี้การอุทธรณ์คำสั่งให้ไล่นางสุวรรณ อิมโอบู ออกจากราชการ ห้ามที่ตามหลักฐานปรากฏว่า ผู้ที่กระทำการทุจริต คือ นางสาวล้อ หอมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ส่วนนางสุวรรณ อิมโอบู เป็นผู้ปักป้องประโยชน์ของทางราชการ มีรายละเอียดดังนี้ กรณีนี้เนื่องจากนางสุวรรณ อิมโอบู ถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ และโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เริ่มต้นจากนางสาวล้อ หอมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ได้แจ้งในที่ประชุมสภาพวัฒนธรรมจังหวัดนครนายกว่าโรงเรียนปากพลีวิทยาการขาดงบประมาณ ในการแก้ปัญหานักเรียนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเนื่องจากไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ซึ่งนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายกในขณะนั้นได้แจ้งนางสาวล้อ หอมทวี ว่า สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดนครนายกมีงบประมาณอยู่ แต่นางสาวล้อ หอมทวี ต้องเขียนโครงการอะไรได้ที่เกี่ยวกับศาสนា

/วัฒนธรรม...



- ๔ เม.ย. 2565

วัฒนธรรม และให้นายบัญญัติ แสงดี ไปบรรยาย หลังจากกลับจากการประชุม นางสาวละออ ห้อมทวี ได้จัดส่งหลักฐานสำหรับการเบิกเงินโครงการให้เจ้าหน้าที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดคนนายกทันที ทั้งที่ยังไม่ได้จัดโครงการ หลังจากนั้น นางสาวละออ ห้อมทวี ได้ทางตามเงื่อนงบประมาณตามที่ ส่งหลักฐานขอเบิกหลายครั้ง ซึ่งนางสุวรรณฯ อิมโوخู ได้ปฏิเสธการจ่ายเงินโดยแจ้งเหตุผลว่า โรงเรียนปากพลีวิทยาการยังไม่ได้จัดโครงการ แต่หลังจากที่โรงเรียนฯ ส่งหลักฐานการจัดโครงการ และมีการยืนยันว่าจัดทำโครงการแล้ว นางสุวรรณฯ อิมโوخู จึงเชื่อว่ามีการจัดทำโครงการแล้ว จึงเบิกจ่ายเงินโครงการให้โรงเรียนปากพลีวิทยาการ โดยนางสาวละออ ห้อมทวี ได้ให้ผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียนปากพลีวิทยาการ มารับเงินโดยลงนามเป็นหลักฐานไว้ (นางสุวรรณฯ อิมโوخู จ่ายเงินโครงการให้โรงเรียนปากพลีวิทยาการหลังเวลาล่วงเลยไปราวกว่า ๔ เดือน) และหลังจากนั้น นางสาวละออ ห้อมทวี ได้ส่งคืนเงินที่ได้รับไป จำนวน ๓๑,๕๐๐ บาท ให้แก่สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดคนนายก หลังจากรับเงินไปเป็นเวลา ๑ ปี ๘ เดือน จากเหตุกรณ์ที่เกิดขึ้นนี้ แสดงให้เห็นว่า นางสาวละออ ห้อมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ และนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัด คนนายก เป็นผู้ริบต้นที่จะปฏิบัติราชการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเบียบของทางราชการ นางสาวละออ ห้อมทวี คงใจทุจริตด้วยการจัดทำหลักฐานเท็จเพื่อส่งเบิกเงินโครงการ ซึ่งยังทางตามเงินโครงการ หลายครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพยายามและไม่เกรงกลัวต่อการกระทำการท่านเป็นการทุจริต ในท้ายที่สุด นางสุวรรณฯ อิมโوخู ต้องเบิกจ่ายเงินโครงการให้ไปโดยเชื่อตามหลักฐานที่โรงเรียนฯ จัดส่งให้ ซึ่งดูเหมือนว่านางสุวรรณฯ อิมโوخู ไม่ตรวจสอบว่ามีการจัดทำโครงการจริงหรือไม่ แต่เป็นพระไม่ได้ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรง นางสาวละออ ห้อมทวี ได้รับเงินทั้งที่ให้ถ้อยคำว่าไม่ได้จัดโครงการ โดยรับไปเป็นเวลานานถึง ๑ ปี ๘ เดือน ก่อนที่จะนำส่งคืนให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดคนนายก ประเด็นนี้ หากโรงเรียนฯ จัดทำโครงการจริงก็ต้องมีค่าใช้จ่าย ซึ่งต้องจ่ายให้ผู้รับจ้างและวิทยากร แต่พระเหตุใด นางสาวละออ ห้อมทวี จึงต้องส่งคืนเงินให้กับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดคนนายก และนำเงินส่วนใหญ่คืน ทั้งที่ยืนยันว่ามีการจัดทำโครงการแล้ว การรับเงินก็รับหลังจากที่คณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงมาดำเนินการสืบข้อเท็จจริงที่โรงเรียนไปนานถึง ๑ ปี ๘ เดือน ในใบเสร็จรับเงิน ที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดคนนายกออกให้ก็ระบุว่าได้รับเงินจากโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ไม่ใช่รับเงินจากผู้รับจ้างที่ลงชื่อรับเงินไป การที่นางสาวละออ ห้อมทวี ให้การในภายหลังว่ามีความสับสน กับงานของโรงเรียนฯ หลังเวลาผ่านไปนานเช่นนี้จึงไม่น่าจะเป็นความจริง เนื่องจากเป็นโครงการ ที่ใชงบประมาณจำนวนมากและเกี่ยวข้องกับผู้รับจ้างและวิทยากร ในเรื่องนี้ หากนางสุวรรณฯ อิมโوخู ประสงค์ให้ตัวเองไม่ต้องรับผิดก็สามารถทำได้ด้วยการคืนเงินยืมให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดคนนายก เมื่อทราบว่าโรงเรียนปากพลีวิทยาการไม่ได้จัดโครงการตามกำหนดการเดิม แต่ก็ไม่เลือกวิธีนั้น เพราะเห็นว่าทุกฝ่ายล้วนเป็นเครื่องข่ายทางวัฒนธรรม อาทิ วิทยากร เจ้าคณะอำเภอปากพลี



/และโดยเฉพาะ...

และโดยเฉพาะนางสาวลดา อ หอมทวี ซึ่งเป็นกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก และให้การช่วยเหลืองานโครงการของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายกด้วยดีเสมอมา ในฐานะผู้เตบบงคับบัญชาซึ่งเป็นเสมือนผู้ประสานการปฏิบัติแทนผู้บังคับบัญชาในทุกๆ เรื่องกับเครือข่ายทางวัฒนธรรม นางสุวรรณ อิมโوخู จึงจำต้องเก็บเงินไว้กับตนเอง แม้รู้ว่าไม่ถูกต้องและอาจถูกลงโทษทางวินัย นอกจากนี้ ยังมีประเด็นข้อสงสัยจากคำให้การของพยานทุกปาก ไม่พบว่า นางสาวลดา อ หอมทวี ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานที่รับทำโครงการ ทางความเห็นโครงการนี้กับวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก หลังจากที่ถูกปฏิเสธจากนางสุวรรณ อิมโوخู ซึ่งเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน และการกล่าวอ้างของนางสาวลดา อ หอมทวี ว่าไม่คุ้นเคยกับนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก ตามที่ให้ถ้อยคำตามนั้น ไม่น่าจะเป็นความจริง หากพิจารณาจากการแจ้งความต้องการงบประมาณ และได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดีจากนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก ในลักษณะไม่ชอบด้วยระเบียบท่องทางราชการ รวมทั้งการเป็นเครื่อข่ายวัฒนธรรมของนางสาวลดา อ หอมทวี ทั้งสองบุคคลจึงน่าจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยจังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดที่เล็กมากมีเพียง๔ อำเภอ จึงย่อมเป็นไปไม่ได้ดังที่กล่าวอ้าง นอกจากนี้ คณะกรรมการสอบสวนสรุปถ้อยคำของนางสาวลดา อ หอมทวี ในแบบ สว.๓ ไม่ครบถ้วนตามที่นางสาวลดา อ หอมทวี ได้ให้ถ้อยคำไว้ และจากการตรวจสอบข้อมูลในรายงานการสอบสวนพบว่า นางสุวรรณ อิมโوخู ได้ยืนคำชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือ แต่กลับมีรายงานการสอบสวนว่า นางสุวรรณ อิมโوخู ให้ถ้อยคำเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งความในช่วงท้ายรายงานระบุว่า ตนขอให้ออกสารชี้แจงข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามหนังสือ ที่ นย ๐๐๓/... ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จำนวน ๗ ฉบับ เป็นส่วนหนึ่งในการให้ถ้อยคำในครั้งนี้ด้วย ซึ่งในเมื่อนางสุวรรณ อิมโوخู เพิ่งยืนคำชี้แจงเป็นหนังสือเหตุใดจึงมีการให้ถ้อยคำอีกในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งเวลาห่างกันเพียง ๓ วัน และมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ในส่วนที่ว่า นางสุวรรณ อิมโوخู เป็นผู้ประสานงานกับโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ในเรื่องการจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนของทั้งหมด ซึ่งไม่เป็นความจริง ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเสนอหลักฐานที่เป็นบันทึกการให้ถ้อยคำของนางสุวรรณ อิมโوخู ในส่วนนี้ได้เนื่องจากอยู่ในการครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม จึงขอให้ศาลเรียกบันทึกการให้ถ้อยคำของนางสุวรรณ อิมโوخู ดังกล่าวมาตรวจสอบ ส่วนเรื่องการมอบหมายให้นางสุวรรณ อิมโوخู รับผิดชอบโครงการนี้ ไม่พบว่ามีหลักฐานที่แนชัดมีเพียงคำสั่งมอบหมายงานของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก จากพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดดังที่กล่าวมาแล้ว ทำให้สงสัยว่า อาจมีการช่วยเหลือนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก และนางสาวลดา อ หอมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ให้พันผิดในเรื่องนี้ โดยให้เป็นความผิดของนางสุวรรณ อิมโوخู เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทราบว่าบุคคลทั้งสองรู้จักคุ้นเคยกับอดีตสมาชิกสภาน้ำผู้แทนราษฎร



/จังหวัด...

จังหวัดนครนายกซึ่งมีตำแหน่งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองใหญ่ที่เป็นแก่นนำในการจัดตั้งรัฐบาล ในขณะนี้ โดยนักการเมืองคนดังกล่าวเคยเป็นสมาชิกพรรคเดียวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ในขณะที่มีการสอบสวนเรื่องนี้ ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นชัดเจนว่า นางสาวลดา หอมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ เป็นผู้กระทำการโดยจงใจทุจริต ในทางกลับกัน นางสุวรรณ อิ่มโوخู เป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดกฎหมายเบื้องต้นของราชการ รวมทั้งพยายามที่จะ ปกป้องประโยชน์ของราชการ โดยไม่ยอมส่งมอบเงินโครงการให้โรงเรียนปากพลีวิทยาการเมื่อพบว่า ยังไม่ได้จัดโครงการ การกระทำของนางสุวรรณ อิ่มโوخู จึงหาใช้การทุจริตไม่ ส่วนโครงการส่งเสริมศิลปะรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พึงความชั่งเดียว โดยได้วินิจฉัย ไว้ก่อนแล้วว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู กระทำการทุจริตโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ มา ก่อนแล้ว จึงได้เห็นว่าทุจริตโครงการนี้ด้วย ทั้งที่นางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้แจ้งให้โรงเรียนมารับเงินแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู ถูกคำสั่งให้ออกจากราชการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องศาลปกครองสูงสุด โดยขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่องดำที่ ๕๙๑๐๐๕๖ เรื่องแดง ที่ ๐๐๘๔๙๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒๐๑/๒๕๕๖ เรื่อง ลงโทษไล่ออก จากราชการ สั่ง ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู ข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมได้ถูกคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ไล่ออกจากราชการ และนางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นนักกฎหมาย เหมาะสมกับกรณีความผิดแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่เข้า วินิจฉัยอุทธรณ์ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เป็นพยาบาลผู้เข้าแทนที่นางสุวรรณ อิ่มโوخู ผู้ตาย จริงหรือไม่นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ทราบและอาจรับรองได้ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ที่ได้รับคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยตรง เพราะผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ข้าราชการ ที่อยู่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดี เพราะผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ที่ได้รับ ความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยตรงจากคำสั่งลงโทษนางสุวรรณ อิ่มโوخู ผู้ตาย และไม่ถือว่าเป็น คำฟ้องที่เกี่ยวกับสถานะของบุคคลนี้ของจากมิใช่คุณสมบัติหรือลักษณะทางกฎหมายที่เป็นฐานสำคัญ ผูกพันอยู่กับตัวบุคคลในลักษณะเช่นเดียวกับสถานะในประเทศหรือสถานะในครอบครัว จึงมิใช่การฟ้องคดี เกี่ยวกับสถานะของบุคคล และไม่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ จึงฟังไม่เข้า ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า จากคำให้การของพยานทุกปากไม่พบว่า นางสาวลดา หอมทวี

ในฐานะ...



ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานที่รับทำโครงการ ทางสถานเงินโครงการนี้กับวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก หลังจากที่ถูกปฏิเสธจากนางสุวรรณ อิ่มโوخู ซึ่งเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ระบุว่า เมื่อนางสุวรรณ อิ่มโوخู เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ และเป็นผู้ยืมเงินทั้งได้ส่งหลักฐานหักล้างเงินยืม จึงมีหน้าที่ที่จะต้องส่งมอบเงินดังกล่าวให้กับโรงเรียนปากพลีวิทยาการ แต่นางสุวรรณ อิ่มโوخู ก็ไม่ได้ดำเนินการเรื่องนี้ ส่วนนางสาวลดา หอมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ให้ถ้อยคำว่า หลังจากส่งเอกสารเกี่ยวกับการจัดโครงการ ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก ได้ติดตามทางสถานเงินจากนางสุวรรณ อิ่มโوخู แต่กลับได้รับคำตอบว่าไม่สามารถให้เงินจำนวนนี้ได้ เพราะยังไม่ได้จัดโครงการ และได้มีการทางคณะกรรมการจัด ผลักดันภารกิจเมื่อเดือน ตุลาคม ๒๕๕๒ นางสุวรรณ อิ่มโوخู จึงได้นำเงินดังกล่าวไปมอบให้ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่เข้า ทำการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกล่าวอ้างของนางสาวลดา หอมทวี ที่ว่าไม่คุ้นเคยกับนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก นั้น ไม่น่าจะเป็นความจริงหากพิจารณาจากการแจ้งความต้องการงบประมาณและได้รับการตอบสนองเป็นอย่างตั้งใจนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก ในลักษณะไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการ รวมทั้งการเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมของนางสาวลดา หอมทวี ซึ่งน่าจะมีความสัมพันธ์ที่ดีตอกันนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ตามรายงานการสอบสวนการที่นางสาวลดา หอมทวี กับวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก (นายบัญญัติ แสงดี) จะมีความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจทราบได้ เนื่องจากเป็นเรื่องส่วนตัวปัจเจกชนแต่ละคน แต่เมื่อบุคคลใดก็ตามที่ประกอบอาชีพรับราชการไม่ว่าจะเป็นข้าราชการฝ่ายใด สังกัดหน่วยงานใด ก็ยอมจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะกรรมการรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการตามที่กฎหมายของข้าราชการแต่ละประเภทกำหนด การที่นางสาวลดา หอมทวี กับวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก (นายบัญญัติ แสงดี) รับราชการอยู่ที่จังหวัดนครนายก (ในขณะนี้) ย่อมเป็นธรรมชาติที่จะต้องรู้จักกันในฐานะที่รับราชการในส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นจังหวัดเดียวกัน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายกเป็นผู้มีอำนาจบังคับบัญชา และจะต้องร่วมงานกิจกรรมของจังหวัดนครนายกด้วยกัน และย่อมจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะกรรมการรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีเป็นการกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยไม่มีหลักฐาน และไม่เป็นสาระแก่คดีแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่เข้า และการสรุปถ้อยคำของนางสาวลดา หอมทวี ของคณะกรรมการสอบสวนในแบบ สร.๓ นั้น เป็นเพียงการสรุปถ้อยคำของพยานบุคคลดังกล่าว ซึ่งไม่จำเป็นต้องครบถ้วนทุกถ้อยคำตามที่ปรากฏในรายงานการสอบสวน โดยในขั้นสอบสวนมีพยานที่ให้ถ้อยคำสนับสนุนข้อกล่าวหาของนางสุวรรณ อิ่มโوخู ผู้ตาย จำนวน ๖ ราย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่เข้า นอกจากนั้น การที่ผู้ฟ้องคดี



/อ้างว่า...

อ้างว่าในรายงานการสอบสวน พบร่างสุวรรณ อิมโอยชู ได้ยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือ แต่ในรายงานการสอบสวนกลับระบุว่า นางสุวรรณ อิมโอยชู ให้ถ้อยคำเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งความในข่วงท้ายรายงานระบุว่า ตนขอให้เอกสารซึ่งแจงข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามหนังสือ ที่ นาย ๐๐๓๑/... ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำนวน ๗ ฉบับ เป็นส่วนหนึ่งในการให้ถ้อยคำในครั้งนี้ด้วย ซึ่งประเด็นนี้ เมื่อนางสุวรรณ อิมโอยชู เพิ่งยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ เหตุใดจึงมีการให้ถ้อยคำอีกในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งเวลาห่างกันเพียง ๓ วัน นั้น ตามรายงานการสอบสวนระบุว่า นางสุวรรณ อิมโอยชู ผู้ตาย ได้มามาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ พร้อมทั้งได้มอบหนังสือ ที่ นาย ๐๐๓๑/... ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งมีจำนวน ๗ ฉบับ (คือ ๗ แผ่น) ให้แก่คณะกรรมการสอบสวน โดยมุ่งหมาย ให้เป็นส่วนหนึ่งในการให้ถ้อยคำในวันดังกล่าวด้วย จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่มีข้อสงสัยตามที่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด และสามารถใช้เอกสารดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานของนางสุวรรณ อิมโอยชู ผู้ตาย ได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่เข้า ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การมอบให้ นางสุวรรณ อิมโอยชู เป็นผู้รับผิดชอบโครงการนี้ไม่พบว่ามีหลักฐานที่แนชัดมีเพียงคำสั่งมอบหมายงาน ของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดคนรายการ ซึ่งในข่วงดำเนินโครงการนี้ นางสุวรรณ อิมโอยชู ไม่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านนี้ นั้น คำนิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ระบุว่า บันทึกการให้ถ้อยคำ ของนางสุวรรณ อิมโอยชู ที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ให้การว่า โครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปี ๒๕๕๒ วัฒนธรรมจังหวัดได้มอบให้นายวิศิษฐ์ รูปสูง เขียนโครงการโดยให้นางสุวรรณ อิมโอยชู เป็นผู้ยื่มเงิน และดูแลการเขียนโครงการ เนื่องจาก นายวิศิษฐ์ รูปสูง พึงย้ายมารับราชการที่จังหวัดคนรายการ ประมาณเดือนตุลาคม ซึ่งยังไม่ค่อยมี ประสบการณ์ หลังจากนั้น นางสุวรรณ อิมโอยชู จึงเป็นผู้ประสานกับโรงเรียนปากพลีวิทยาการห้องหมอด ประกอบกับนางสุวรรณ อิมโอยชู เป็นผู้ยื่มเงินและได้ส่งหลักฐานหักล้างเงินยืมโครงการดังกล่าว จึงฟังได้ว่า นางสุวรรณ อิมโอยชู เป็นผู้รับผิดชอบโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนปี ๒๕๕๒ โดยตรง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่เข้า และที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า พฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด มีเหตุให้สงสัยว่า อาจมีการช่วยเหลือนายบัญญัติ แสวงดี วัฒนธรรมจังหวัดคนรายการ และนางสาวละอุ หอมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ให้พันธิตในเรื่องนี้ โดยโอนความผิดให้นางสุวรรณ อิมโอยชู เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทราบว่าบุคคลทั้งสองรู้จักกันก่อนที่ sama chik spa ผู้แทนรายวาระ จังหวัดคนรายการ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองใหญ่ที่เป็นแกนนำในการ จัดตั้งรัฐบาลในขณะนั้นโดยนักการเมืองคนดังกล่าวเคยเป็นสมาชิกพรรคร่วมกับรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมในขณะที่มีการสอบสวนเรื่องนี้ นั้น คำฟ้องดังกล่าวไม่ได้ระบุรายละเอียดว่า เป็นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองใด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใดและมีการกระทำอย่างใด ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจากการออกกฎหมาย คำสั่งหรือการกระทำอื่นใด เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจ



/หรืออกเหนือ...

หรืออนุกหนึ่ออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบอย่างได้ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ้อ้างของผู้ฟ้องคดี ในประเด็นนี้จึงฟังไม่เข้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า นับตั้งแต่กระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริง กระบวนการสอบสวน การตรวจสำนวนสอบสวนของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง รวมทั้งมติ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นตรงกันว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้กระทำการผิดวินัยจริงและสมควรได้รับโทษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนั้น คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๒๒๑/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒ เรื่อง ลงโทษไส่นางสุวรรณ อิ่มโوخู ออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ขอศาลปกครองสูงสุดยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู เดิมรับราชการตำแหน่ง นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ได้อุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษไส่องจากการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากกระทำการผิดฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริตและฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๓ (๑) มาตรา ๘๕ (๑) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนและโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปี ๒๕๔๒ กระทำการทุจริตเบิกจ่ายเงินงบประมาณในการดำเนินการจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ด้วยการนำไปสำคัญรับเงินค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าสมนาคุณวิทยากร จำนวน ๑,๕๐๐ บาท เป็นหลักฐานทั้งล่างเงินยืมที่รองราชการโดยไม่ได้ดำเนินการจัดอบรม ตามโครงการจริงกับทั้งทุจริตเบิกจ่ายงบประมาณโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ จำนวน ๘,๐๐๐ บาท เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมของนักเรียนโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ซึ่งเข้าร่วม โครงการประกวดการขับร้องประสานเสียง โดยไม่ได้นำเงินดังกล่าวจ่ายให้โรงเรียนปากพลีวิทยาการ และเก็บเงินไว้เพื่อประโยชน์ตนเอง ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนสรุปถ้อยคำ ของนางสาวลดา ห้อมทวี ในแบบ สว.๓ ไม่ครบถ้วนนั้น เป็นการสรุปถ้อยคำของพยานบุคคลดังกล่าว ซึ่งไม่จำเป็นต้องครบถ้วนทุกถ้อยคำตามที่ปรากฏในรายงานการสอบสวน ทั้งนี้ ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง ข้อ้อ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนในข้อเท็จจริงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวน กฎหมาย ระเบียบ



/ข้อบังคับ...

ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า นางสุวรรณ อิ่มโโซชู มีหน้าที่รับผิดชอบและดำเนินโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินโครงการจำนวน ๔,๐๐๐ บาท เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมขับร้องประสานเสียงของนักเรียนโรงเรียนปากพลีวิทยาครร เเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นางสุวรรณ อิ่มโโซชู จึงมีหน้าที่นำเงินดังกล่าวไปจ่ายให้กับครุภู่ควบคุมการฝึกซ้อมการขับร้องประสานเสียงแต่ไม่ได้นำเงินดังกล่าวไปจ่ายแต่อย่างใด ต่อมา นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ได้นำเงินดังกล่าวไปมอบให้กับผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาครรในเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ หลังจากที่เบิกจ่ายเงินเป็นเวลาถึง ๓ เดือน พฤติการณ์ของนางสุวรรณ อิ่มโโซชู จึงเป็นการนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ส่วนโครงการอบรมเยาวชนภาคตุ่ร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ได้ขออนุมัติยืมเงินราชการเพื่อดำเนินโครงการ จำนวน ๓๑,๕๐๐ บาท และได้รับเงินยืมในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ตามสัญญาการยืมเงินเลขที่ ๗/๒๕๕๒ ต่อมา วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขออนุมัติและเบิกจ่ายค่าสมนาคุณวิทยากรเงินจำนวน ๑,๕๐๐ บาท มีหลักฐานใบสำคัญรับเงิน ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ กับทั้งขออนุมัติและเบิกจ่ายค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท มีหลักฐานใบสำคัญรับเงิน ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ และต่อมา นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ได้ทำหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่งหลักฐานใบสำคัญค่าสมนาคุณวิทยากร จำนวน ๑,๕๐๐ บาท และค่าอาหาร อาหารว่าง และเครื่องดื่ม จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท เพื่อส่งใช้เงินยืมในการจัดกิจกรรมโครงการซึ่งไม่มีการจัดโครงการจริง เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ และเมื่อได้รับเงินจำนวน ๓๑,๕๐๐ บาท แล้วก็ไม่ได้ส่งมอบให้กับทางโรงเรียนปากพลีวิทยาครรเพื่อดำเนินการแต่อย่างใด แต่กลับนำไปเก็บรักษาไว้กับตนเอง แม้จะได้รับการทวงถามหลายครั้ง จนกระทั่งวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ เมื่อมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นเวลาล่วง ๔ เดือนเศษ จึงนำเงินไปมอบให้ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาครร พฤติการณ์ของนางสุวรรณ อิ่มโโซชู เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๓ (๑) มาตรา ๘๕ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๒๒๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ลงโทษไล่นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ออกจากราชการนั้น หมายความกับกรณีความผิดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องวินิจฉัยยกอุทธรณ์ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าในรายงานการสอบสวน นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ได้ยืนคำชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือ แต่กลับมีรายงานการสอบสวนว่า นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ให้ถ้อยคำเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔



/ชื่มเมื่อวันที่...

ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นางสุวรรณ อิมโอยชู เพิ่งยื่นคำร้องเป็นหนังสือ เหตุใด จึงมีการให้ถ้อยคำอึกในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งมีเวลาห่างกันเพียง ๓ วัน และที่รายงาน การสอบสวนระบุว่า นางสุวรรณ อิมโอยชู เป็นผู้ประสานงานกับโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ในเรื่องการจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนของทั้งหมด ซึ่งไม่เป็นความจริง พฤติกรรม ของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ทำให้สงสัยว่าอาจมีการขวยเหลือนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรม จังหวัดนครนายก และนางสาวลดา หอมทวี และผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ให้พ้นผิดในเรื่องนี้ โดยโคนความผิดให้นางสุวรรณ อิมโอยชู เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทราบว่า บุคคลทั้งสองรู้จักมั่นคงคุ้นเคยดี sama ซึ่งภาระน้ำหนักของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในการจัดตั้งรัฐบาลในขณะนั้น เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองใหญ่ที่เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลในขณะนั้น โดยนักการเมืองคนดังกล่าวเคยเป็นสมาชิกพรรคเดียวกันกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมเนียมที่มีการสอบสวนเรื่องนี้นั้น ประเด็นนี้ไม่ปรากฏในขั้นการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ผู้ฟ้องคดีเพียงยกขึ้นอ้างในขั้นการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้น การพิจารณาวินิจฉัย ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงถูกต้องและเป็นธรรมแล้ว จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาอย่าง รวดเร็ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอถือเอกสารนี้จะจัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นส่วนหนึ่งของคำให้การแก่ค่าฟ้องด้วย

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การ ในประเด็นข้อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีขอให้อยู่ในคุลพินิจของศาล ส่วนในเรื่องสิทธิในการฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิฟ้องคดีตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้ง นอกจากนี้ คำฟ้องของผู้ฟ้องคดี มีจุดประสงค์ที่จะให้ศาลมีการถึงความผิดปกติในทางการบริหาร กล่าวคือ เมื่อโรงเรียน ปากพลีวิทยาการดำเนินโครงการซึ่งมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น รวม ๒ โครงการเป็นเงินสูงถึง ๓๗,๕๐๐ บาท โดยนางสาวลดา หอมทวี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบหน่วยงาน จึงต้องมีหน้าที่รักษาประโยชน์ของ ทางราชการของโรงเรียนฯ ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อทางคณะกรรมการกับเจ้าหน้าที่แล้วไม่เป็นผลลัพธ์ความต้องการ หรือมีหนังสือถึงวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจ รวมทั้งเป็นผู้บังคับบัญชาของ นางสุวรรณ อิมโอยชู แต่หาได้ดำเนินการไม่ และจากการตรวจสอบคำให้การของพยานทุกปาก ไม่พบว่าโรงเรียนปากพลีวิทยาการนำเงินอื่นใดท่องเที่ยไปก่อน คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สอดคล้องกับคำฟ้อง และผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีการให้ถ้อยคำของ นางสาวลดา หอมทวี ที่ว่าต้องการเงินไปให้นักเรียนคนละ ๘๐ บาท เนื่องจากนักเรียนไม่มีเงินทำใบอนุญาตขับขี่ ไม่ใช่ต้องการนำเงินไปเป็นค่าใช้จ่ายในการอบรมให้ความรู้หรือดำเนินการในเรื่องอื่นใดเพื่อจะทำให้นักเรียนได้รับใบอนุญาตขับขี่ ซึ่งตามลักษณะของการใช้เงินงบประมาณไม่สามารถทำได้อยู่แล้ว แสดงให้เห็นว่า นางสาวลดา หอมทวี และนายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก คงจะไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ แต่คณะกรรมการสอบสวน



/กลับไม่นำ...

กลับไปนำไปปรับปรุงแบบ สว. ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์โดยไม่พิจารณารายละเอียดถ้อยคำของนางสาวลดา ห้อมทวี ส่วนประเด็นการมอบหมายให้นางสุวรรณ อิมโوخู รับผิดชอบโครงการนี้ ซึ่งไม่พบว่ามีหลักฐานที่แน่ชัด มีเพียงคำสั่งมอบหมายงานของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดครนายก ซึ่งในช่วงดำเนินโครงการนี้ นางสุวรรณ อิมโوخู ไม่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเสนอหลักฐานการมอบหมายให้นางสุวรรณ อิมโوخู รับผิดชอบโครงการนี้ เนื่องจากอยู่ในการครอบครองของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดครนายก จึงขอให้ศาลเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบให้ได้ความจริง อนึ่ง ประเด็นที่นางสาวลดา ห้อมทวี กระทำการทุจริตแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไม่ดำเนินการใดๆ กับนางสาวลดา ห้อมทวี ทั้งที่ต้องแจ้งกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการทางวินัยกับนางสาวลดา ห้อมทวี

ผู้ฟ้องคดีคิดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ประเด็นสำคัญของถ้อยคำที่นางสาวลดา ห้อมทวี ให้ไว้ในรายงานการสอบสวนว่า นางสาวลดา ห้อมทวี ต้องการเงินไปให้นักเรียนคนละ ๘๐ บาท เนื่องจากนักเรียนไม่มีเงินทำใบอนุญาตขับขี่ ไม่ใช่ต้องการนำเงินไปเป็นค่าใช้จ่ายในการอบรมให้ความรู้หรือดำเนินการในเรื่องอื่นใดเพื่อจะทำให้นักเรียนได้รับใบอนุญาตขับขี่ ซึ่งตามลักษณะของการใช้เงินงบประมาณไม่สามารถทำได้อยู่แล้วแสดงให้เห็นว่า นางสาวลดา ห้อมทวี และนายบัญญัติ แสวงดี วัฒนธรรมจังหวัดครนายก จงใจจะไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ แต่คณะกรรมการสอบสวนกลับไม่นำไปปรับปรุงแบบ สว. ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์โดยไม่ดูรายละเอียดถ้อยคำของนางสาวลดา ห้อมทวี ส่วนประเด็นที่ว่าคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๒๒๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงให้นางสุวรรณ อิมโوخู ออกจากราชการนั้น เนgabe สมกับกรณีความผิดแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ นั้น ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีพิจารณาแยกเป็นรายโครงการ ดังนี้ ๑. โครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์นั้น โรงเรียนปากพลีวิทยาคารไม่ได้จัดจ้างทำอาหารและเครื่องดื่มสำหรับเด็กนักเรียนที่ฝึกชั้บรองประสานเสียงเพื่อเป็นตัวแทนจังหวัดไปแข่งขันในระดับภาคที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งอาจเป็นเหตุให้นางสุวรรณ อิมโوخู ไม่เบิกจ่ายเงินโครงการนี้ให้แก่โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร ดังแต่แรก ซึ่งตามคำชี้แจงข้อกล่าวหาของนางสุวรรณ อิมโوخู แจ้งว่าได้แจ้งผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาคารและครุภัคคุมวงให้มารับเงิน แต่ครุภัคคุมวงก็มิได้มารับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ต้องการผูกมัดตนเองซึ่งจะมีโทษทางวินัย และเมื่อโรงเรียนปากพลีวิทยาคารไม่ได้จัดให้จัดทำอาหารและเครื่องดื่มเพื่อเด็กนักเรียนที่ฝึกชั้บรองประสานเสียงเพื่อเป็นตัวแทนของจังหวัดไปแข่งขันระดับภาคตามโครงการ เนื่องจากนางสาวลดา ห้อมทวี และผู้ควบคุมวง นายธีระศักดิ์ วิหคทอง ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องการจัดเด็กนักเรียนนี้แต่ประการใด ในทางตรงกันข้าม นายธีระศักดิ์ วิหคทอง กลับห่วงกังวลเรื่องแรงงานวัลจากการส่งนักเรียนประภาดซึ่งมิใช่ค่าใช้จ่ายในการจัดจ้างทำอาหาร



/และเครื่องดื่ม...

และเครื่องดื่ม และให้ถ้อยคำว่าโรงเรียนมีค่าใช้จ่าย เช่น ค่าจ้างถ่าย VCD สำหรับส่งประกวดระดับจังหวัดซึ่งก็มีใช้การประกวดระดับภาค ส่วนการฝึกซ้อม ผู้ควบคุมวง นายธีระศักดิ์ วิหคทอง ก็กล่าวถึงเฉพาะการฝึกซ้อมก่อนส่งเข้าประกวดระดับจังหวัด และหากพิจารณาจากการรับเงินโครงการจากนางสุวรรณा อิ่มโوخู ที่นำส่งให้กับโรงเรียนปากพลีวิทยาการ แต่นางสาวลดา หอมทวี กลับให้ถ้อยคำว่าได้มอบเงินให้กับนายธีระศักดิ์ วิหคทอง ทั้งหมด ส่วนนายธีระศักดิ์ วิหคทอง ก็ให้ถ้อยคำว่าได้นำเงินดังกล่าวทั้งหมดไปเก็บไว้ที่ธุรการของโรงเรียน ซึ่งหากมีการจัดจ้างเลี้ยงอาหาร และเครื่องดื่มจริง เงินนี้ควรจะมอบให้ผู้รับจ้างมากกว่า อีกทั้งลักษณะกิจกรรมของโครงการ เป็นการฝึกซ้อมนักเรียนที่ฝึกซ้อมโดยคนของโรงเรียนปากพลีวิทยาการ เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา หลังเลิกเรียน และหากจะควบคุมหรือตรวจสอบกันอย่างเข้มงวด จะมีโรงเรียนหรือหน่วยงานใด ให้ความร่วมมือหรือไม่ และเป็นไปได้หรือไม่ว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการจะนำเงินงบประมาณ ที่เบิกอกรายมาแล้วไปเป็นประโยชน์ของตนเองโดยไม่นำไปป้ายให้กับโรงเรียนที่จัดทำโครงการให้ผู้รับจ้าง ซึ่งก็เป็นคนของโรงเรียนปากพลีวิทยาการ เนื่องจากเป็นการทำกิจกรรมที่ผู้รับผิดชอบโครงการ ไม่ได้ดำเนินการด้วยตนเอง มีบุคลากรของโรงเรียนดำเนินการให้ และจากรายงานการสอบสวน ทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องก็ไม่พบว่า นางสาวลดา หอมทวี ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง งบประมาณและมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นทางสามเณรในโครงการจากวัฒนธรรมจังหวัดนครนายกซึ่งเป็น หัวหน้าหน่วยงานผู้อุดหนุนงบประมาณให้กับโรงเรียนปากพลีวิทยาการแต่อย่างใด ๒. โครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พิจารณา เจตนาของนางสุวรรณा อิ่มโوخู ที่จะปกป้องผลประโยชน์ของทางราชการด้วยการไม่จ่ายเงิน เมื่อพบว่าไม่มีการดำเนินการจริง รวมทั้งไม่ตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ รอบด้าน โดยเฉพาะถ้อยคำของนางสาวลดา หอมทวี ที่ให้ไว้ในรายงานการสอบสวน จากคำฟ้อง และคำคดค้านคำให้การ ขอให้ศาลพิจารณาว่า หากนางสุวรรณा อิ่มโوخู จะกันตนเองให้พ้นภาระ เรื่องเงินงบประมาณของทางราชการที่เบิกอกรายมาแล้ว และพบในภายหลังว่าโรงเรียนปากพลีวิทยาการ ไม่ได้ดำเนินโครงการทั้ง ๒ โครงการนั้น สามารถทำได้โดยง่าย คือ ทำหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชา และคืนเงินดังกล่าว แต่การทำเช่นนั้น น่าจะส่งผลกระทบต่อความร่วมมือจากหน่วยงานที่สนับสนุน การดำเนินงานของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดโดยเฉพาะเครือข่ายวัฒนธรรมอย่างโรงเรียนปากพลีวิทยาการ เป็นอย่างมาก จึงเป็นไปได้หรือไม่ว่า ระหว่างที่นางสุวรรณा อิ่มโوخู เก็บรักษาเงินโครงการไว้ เป็นช่วงของการหาทางแก้ปัญหาระหว่างวัฒนธรรมจังหวัดนครนายกและโรงเรียนปากพลีวิทยาการ และในด้านชีวิตส่วนตัวของนางสุวรรณा อิ่มโوخู และผู้ฟ้องคดี นั้น นางสุวรรณा อิ่มโوخู และผู้ฟ้องคดีใช้ชีวิตร่วมกันฉันสามีภรรยามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ มีบุตรด้วยกัน ๑ คน ได้ดำเนินชีวิต แบบพอเพียงซึ่งนับว่ามีความมั่นคง นางสุวรรณा อิ่มโوخู ไม่เคยมีรายงานตัวส่วนบุคคลเป็นของตนเอง



/ใช้งานร่วมกัน...

(ใช้งานร่วมกับผู้ฟ้องคดีไปทำงานโดยใช้รถจักรยานยนต์) ผู้ฟ้องคดีรับราชการครุ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนา ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ห่างบ้านพักเพียง ๑๖ กิโลเมตร ผู้ฟ้องคดีไม่เคยใช้รถยนต์ส่วนบุคคลป้ายแดง ด้วยเห็นว่าใช้เด็ดไม่แพ้รถใหม่แต่ประหยัดเงินได้มากกว่า ด้านทรัพย์สินทางสุวรรณฯ อีมโซเซีย อมเมินซึ่อที่ดินในเขตเทศบาลเมืองครุฑานายก ขนาด ๑๐๐ ตารางวาไว้ ๑ แปลง โดยเชื่อร่วมกับนางสาวสมบูรณ์สุข อีมโซเซีย ที่สาวผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีที่มารถร่วมกับน้องชายรวม ๓๑ ไร่ ครอบครัวมีบ้านเป็นของตนเอง ปลูกสร้างมีปี พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยภรรยาคนาคราชการสังเคราะห์ผ่อนส่งเรื่อยมาจนถึงวันที่นางสุวรรณฯ อีมโซเซีย เสียชีวิต ทั้งนี้ ทางนางสุวรรณฯ อีมโซเซีย หรือผู้ฟ้องคดีมีความจำเป็นด้านการเงิน ความสามารถใช้ทรัพย์สินดังกล่าวแก้ปัญหาได้ ด้านการประพฤติปฏิบัติตนของนางสุวรรณฯ อีมโซเซีย ผู้ฟ้องคดีรับประกันว่าเป็นผู้ที่อุทิศตนเพื่อราชการเป็นอย่างมาก เป็นที่รักใคร่ของทุกคน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมในทำนองเดียวกับคำให้การและเพิ่มเติมว่า คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ที่ลงโทษให้นางสุวรรณฯ อีมโซเซีย ออกจากราชการ นั้น เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว เนื่องจาก จังหวัดครุฑานายกได้รายงานกรณีร้องเรียนมายังกระทรวงวัฒนธรรม ตามหนังสือ ที่ นย ๐๐๑๖.๓/๑๗๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ กระทรวงวัฒนธรรมจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีมีมูล อีกทั้งยังพบว่า นายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดครุฑานายก ได้ร่วมกับนางสุวรรณฯ อีมโซเซีย และนายวิศิษฐ์ รูปสูง ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ ทุจริตเบิกจ่ายเงิน งบประมาณในการดำเนินการจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยไม่ได้มีการดำเนินการจัดอบรมตามโครงการจริง และนำเอกสารเท็จมาเป็นหลักฐานหักล้าง เงินยืมที่รองราชการ และพบว่า นางสุวรรณฯ อีมโซเซีย ได้รับมอบให้รับผิดชอบโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ได้เสนอขออนุมัติเปลี่ยนแปลงเงินรางวัลจำนวน ๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าอาหาร และเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมจากวัฒนธรรมจังหวัดครุฑานายก และได้รับความเห็นชอบพร้อมทั้งอนุมัติจากวัฒนธรรมจังหวัดครุฑานายกแล้ว แต่ไม่นำเงินจำนวน ดังกล่าวไปมอบให้ผู้ควบคุมที่ส่งนักเรียนเข้าร่วมประกวด แต่เก็บเงินไว้เพื่อประโยชน์ตนเอง กระทรวงวัฒนธรรม จึงได้มีคำสั่งกระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๑๐๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดครุฑานายก นางสุวรรณฯ อีมโซเซีย และนายวิศิษฐ์ รูปสูง ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัย ได้รายงานผลการสอบสวนสรุปความได้ว่า นางสุวรรณฯ อีมโซเซีย นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ สำนักงานจังหวัดครุฑานายกได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินการโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนและโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปี



/งบประมาณ...

งบประมาณ ๒๕๕๒ กระทำการทุจริตเบิกจ่ายเงินงบประมาณในการดำเนินการจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคคุณร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ด้วยการนำไปสำคัญรับเงินค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าสมนาคุณวิทยากร จำนวน ๑,๕๐๐ บาท เป็นหลักฐานหักล้างเงินยืมที่ของราชการ โดยไม่ได้ดำเนินการจดอบรมตามโครงการจริงทั้ง นางสุวรรณ อิ่มโอยชู ทุจริตเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ จากการได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงเงินรางวัลการประกวดขั้นร้องประสานเสียงจำนวน ๘,๐๐๐ บาท เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมของนักเรียนโรงเรียนปากพลีวิทยาครรัช ซึ่งเข้าร่วมโครงการประกวดการขับร้องประสานเสียง โดยนำเอาไปสำคัญรับเงินค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๔,๗๕๐ บาท เป็นหลักฐานหักล้างเงินยืมที่ของราชการ ทั้งที่ไม่มีการจ่ายเงินตามหลักฐานในสำคัญรับเงินแต่อย่างใด พฤติกรรมของนางสุวรรณ อิ่มโอยชู จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตและฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) ประกอบกับ มาตรา ๘๕ (๗) มาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษไล่นางสุวรรณ อิ่มโอยชู ออกจากราชการ แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า นางสุวรรณ อิ่มโอยชู รับราชการมานานไม่เคยกระทำการเสียหายใดๆ แก่ทางราชการ ตลอดจนปฏิบัติตนเป็นประโยชน์แก่ทางราชการมาโดยตลอด และไม่เคยกระทำการผิดวินัยมาก่อน สมควรลดโทษเหลือ ก เป็นลงโทษปลดออก โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเรื่องนี้เสนอให้ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม พิจารณา และ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้พิจารณาแล้ว มีมติให้ลงโทษไล่นางสุวรรณ อิ่มโอยชู ออกจากราชการ ซึ่งกระบวนการสอบสวนจนกระทั่งมีคำสั่งไล่ออกดังกล่าว ข้างต้น ได้ดำเนินไปโดยถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนของกฎหมายที่กำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ที่ได้รับคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยตรง เพราะผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ข้าราชการที่อยู่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดี เพราะผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยตรงจากคำสั่งลงโทษนางสุวรรณ อิ่มโอยชู ผู้ด้วย อีกทั้งกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาในชั้ออุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎที่วางไว้ เพื่อใช้บังคับเฉพาะในการปฏิบัติงานของ ก.พ.ค. เท่านั้น โดยไม่สามารถนำอนุโนมิใช้พิจารณาในเรื่องผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า เมื่อนางสุวรรณ อิ่มโอยชู เป็นผู้รับผิดชอบโครงการและเป็นผู้ยืมเงินทั้งได้ส่งหลักฐานหักล้างเงินยืม จึงย่อมต้องมีหน้าที่ที่จะต้องส่งมอบเงินดังกล่าวให้กับโรงเรียนปากพลีวิทยาครรัช ทั้งการที่นางสาวละเอือ ห้อมทวี จะทางตามเงินกับวัฒนธรรมจังหวัดคนยกหรือไม่นั้น ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด



/กำหนดให้...

กำหนดให้การทางสามเงินต้องกระทำต่อหน้าพยานบุคคลใด ดังนั้น นางสาวลดา ห้อมทวี จึงอาจจะได้ถามทางเงินจากวัฒนธรรมจังหวัดครนายกแล้วก็เป็นได้ เพียงแต่ไม่มีผู้ได้รู้เห็น การกระทำดังกล่าวเท่านั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่เข้า นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่านางสาวลดา ห้อมทวี ต้องการเงินไปให้นักเรียนคนละ ๘๐ บาท เนื่องจากนักเรียนไม่มีเงิน ทำใบอนุญาตขับชี๊ ไม่ใช่ต้องการนำเงินไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดอบรมให้ความรู้หรือดำเนินการ ในเรื่องนี้ได เพื่อจะทำให้นักเรียนได้รับใบอนุญาตขับชี๊ ซึ่งตามลักษณะของการใช้เงินงบประมาณไม่สามารถ ทำได้อยู่แล้ว แสดงให้เห็นว่า นางสาวลดา ห้อมทวี และนายบัญญัติ แสวงดี วัฒนธรรมจังหวัดครนายก ใจจะไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ นั้น ข้ออ้างดังกล่าว เป็นเพียงการคาดเดาของผู้ฟ้องคดีเอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิใช้ผู้อยู่ในเหตุการณ์ และมิใช้ผู้ที่ได้เห็น ได้ยินหรือทราบการกระทำการของนางสาวลดา ห้อมทวี ทั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ความสามารถและผ่านขั้นตอน การตรวจสำนวนของกองกฎหมาย ซึ่งได้กระทำอย่างเป็นธรรม ทำให้เห็นว่า นางสุวรรณ อัมโوخู ได้กระทำความผิดในกรณีดังกล่าว และ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมซึ่งประกอบด้วย ผู้มีความรู้ความสามารถมีความเห็นว่า นางสุวรรณ อัมโوخู ได้กระทำผิด อีกทั้ง อ.ก.พ. ก็มีคำวินิจฉัยว่า นางสุวรรณ อัมโوخู กระทำผิดตามที่ชี้แจงไว้ การคาดเดาของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการคาดการณ์ที่เลื่อนลอยไม่สามารถรับฟังได้ อีกทั้งกรณีมูลความผิดของนางสุวรรณ อัมโوخู คณะกรรมการสอบสวนและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโดยรอบครอบและคงไว้ ซึ่งความเป็นธรรมแล้วเห็นว่า นางสุวรรณ อัมโوخู กระทำความผิด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้มีคำวินิจฉัยแล้วว่า นางสุวรรณ อัมโوخู เป็นผู้รับผิดชอบโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ จริง นอกจากนี้ ในกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริง กระบวนการสอบสวน การตรวจสำนวนสอบสวนของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง รวมทั้งมติ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวง วัฒนธรรม และคำวินิจฉัยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการพิจารณาแล้วเห็นตรงกันว่าผู้กระทำผิด คือ นางสุวรรณ อัมโوخู โดยไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดรายอื่นอีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขอให้ ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ยืนยันตามคำให้การเดิมที่ได้เคยยื่นไว้ต่อศาลแล้ว โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแ俵ลงเป็นหนังสือและ คำแ俵ลงด้วยว่าจากของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแ俵ลงการณ์เป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แ俵ลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม แล้ว



/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ ถูกกล่าวหาว่าได้ร่วมกันกับนายบัญญติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนนนครนายก และนายวิศิษฐ์ รูปสูง นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ ทุจริตเบิกจ่ายเงินงบประมาณในการดำเนินการจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคคุรุร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ โดยมีการจัดโครงการดังกล่าวจริง และนำเอกสารเท็จมาเป็นหลักฐานหักล้างเงินยืมทดลองราชการ และกรณีที่นางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ได้เสนอขออนุมัติเปลี่ยนแปลงเงินรางวัล จำนวน ๔,๐๐๐ บาท เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมการขับร้องประสานเสียง ซึ่งเมื่อวัฒนธรรมจังหวัดได้อนุมัติแล้ว ไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งมอบให้ครุผู้ควบคุมวงที่ส่งนักเรียนเข้าประกวดแต่เก็บเงินไว้เพื่อประโยชน์ของตนเอง กระทรวงวัฒนธรรม จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๑๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓เ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย นายบัญญติ แสงดี นางสุวรรณ อิ่มโوخู และนายวิศิษฐ์ รูปสูง ในเรื่องดังกล่าว ผลการสอบปรากฏว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินโครงการอบรมเยาวชนภาคคุรุร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ และโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ จริง โดยได้กระทำการทุจริตเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคคุรุร้อนด้วยการนำใบเสร็จรับเงินค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าสมนาคุณวิทยากร จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นหลักฐานหักล้างเงินยืมทดลองราชการโดยไม่ได้ดำเนินการจัดอบรมตามโครงการจริง อีกทั้งทุจริตเบิกจ่ายเงินงบประมาณโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ โดยที่ได้รับอนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลงเงินรางวัลจากการประกวดขับร้องประสานเสียง จำนวน ๔,๐๐๐ บาท มาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมของนักเรียนโรงเรียนปากพลีวิทยาคาร แต่ได้นำเอาใบสำคัญรับเงินค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๔,๒๕๐ บาท มาเป็นหลักฐานหักล้างเงินยืมทดลองราชการ ทั้งที่ไม่มีการจ่ายเงินตามหลักฐานใบสำคัญรับเงินแท้อย่างใด คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพฤติกรรมของนางสุวรรณ อิ่มโوخู เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๔๓ (๑) ประกอบกับมาตรา ๔๕ (๗) มาตรา ๔๕ (๑) และมาตรา ๔๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษให้นางสุวรรณ อิ่มโوخู ออกจากราชการ แต่เมื่อนางสุวรรณ อิ่มโوخู รับราชการมานานไม่เคยกระทำความเสียหายใดๆ แก่ทางราชการ และปฏิบัติตนเป็นประโยชน์แก่ทางราชการมาโดยตลอด และไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อน จึงเห็นควรให้ลดโทษจากໄสือออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอเรื่องต่อ อ.ก.พ. สำนักปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘



/ พฤษภาคม...

พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชื่ อ.ก.พ. สำนักปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ได้มีมติลงนามให้ไล่นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ไล่นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ออกจากราชการ นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู จึงอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ได้เสียชีวิตลง ผู้ฟ้องคดีในฐานะพยาท จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ขอเป็นผู้อุทธรณ์แทนที่นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ซึ่งกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้พิจารณาแล้วมีมติอนุญาตโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์แล้ว วินิจฉัยยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่องด้วยที่ ๕๖๑๐๐๕๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๔๕๔๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของนางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ เนื่องจากคดีนี้ นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ซึ่งเป็นผู้ได้รับคำสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ ได้ถึงแก่ความตายในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของนางสุวรรณฯ อิ่มโوخู จึงอยู่ในฐานะพยาทที่จะเข้าแทนที่นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ผู้ตายได้ แม้จะมิใช่ผู้ได้รับคำสั่งลงโทษโดยตรง เนื่องจากคำสั่งໄล้อออกจากราชการ ทำให้นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู เป็นผู้มีผลพินิจมั่วหมองและต้องถูกตัดสิทธิประโยชน์ต่างๆ ซึ่งหากศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษให้นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ออกจากราชการ ก็จะมีผลทำให้ นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู ได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่เสียไปกลับคืนมา ด้วยเหตุนี้ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นผู้มีสิทธิในการฟ้องคดีนี้ต่อศาลได้ ข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิอาจรับฟังได้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า นางสุวรรณฯ อิ่มโوخู กระทำการผิดตามที่ถูกกล่าวหา หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

มูลคดีนี้เกิดจากข้าราชการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดครนายกได้มีหนังสือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดครนายก ที่ นย ๐๐๓๑/... ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗



/ถึงผู้ว่าราชการ...

ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก ร้องเรียนกล่าวหานายบัญญติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก กรณีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการอย่างประ slik รวมทั้งมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางไม่สุจริตเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณการจัดทำโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ และโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ อันเป็นเหตุให้กระทรวงวัฒนธรรมมีคำสั่ง ที่ ๑๑๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายบัญญติ แสงดี นางสุวรรณ อิ่มโوخู และนายวิศิษฐ์ รูปสูง เนื่องจากเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่ถูกร้องเรียน โดยนางสุวรรณ อิ่มโوخู มีกรณีถูกกล่าวหา ๒ เรื่อง ได้แก่ เรื่องแรก ถูกกล่าวหาว่าทุจริตเบิกจ่ายเงินงบประมาณในโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปี พ.ศ.๒๕๕๒ โดยไม่ได้มีการจัดอบรมโครงการดังกล่าวจริง และได้มีการนำเอกสารเท็จเกี่ยวกับการจัดทำโครงการดังกล่าวมาเป็นหลักฐานส่งให้เงินยืมที่รองราชการ เรื่องที่สอง ถูกกล่าวหาว่าได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ แต่ต่อมามาได้เสนออนุมัติเปลี่ยนแปลงจากเงินรางวัลมาเป็นค่าอาหารเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมแทน ซึ่งเมื่อได้ออนุมัติจากวัฒนธรรมจังหวัดนครนายกแล้ว ไม่นำเงินดังกล่าวมอบให้ครุภัคควบคุมวงที่ส่งนักเรียนเข้าประกวด แต่เก็บเงินไว้เพื่อประโยชน์ของตนเอง โดยมีกรณีที่จะต้องวินิจฉัยตามลำดับ ดังนี้

เรื่องแรก กรณีที่ถูกกล่าวหาว่าทุจริตเบิกจ่ายเงินงบประมาณในโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๒ โดยไม่ได้มีการจัดอบรมโครงการดังกล่าวจริง แต่กลับนำเอกสารเท็จมาเป็นหลักฐานในการส่งให้เงินยืมที่รองราชการในโครงดังกล่าว นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาหนังสือ ที่ นย ๑๐๓๑/... ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๒ ที่นางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้จัดทำถึง วัฒนธรรมจังหวัดนครนายกเพื่อขออนุญาตยืมเงินราชการสำนักวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ โดยในบันทึกดังกล่าวได้ระบุว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู ตำแหน่งนักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ ได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรมโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ โดยได้ขอให้ (๑) วัฒนธรรมจังหวัดนครนายกพิจารณาอนุมัติให้ยืมเงินราชการจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมดังกล่าวเป็นเงิน ๓๑,๕๐๐ บาท (๒) อนุมัติให้นางสุวรรณ อิ่มโوخู ตำแหน่งวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ เป็นผู้ยืมเงินดำเนินกิจกรรมโครงการดังกล่าว (๓) ลงนามในสัญญาเชื่อมต่อเงินจำนวน ๒ ฉบับ และลงชื่อนางสุวรรณ อิ่มโوخู ผู้ยืมเงินโครงการ ประกอบกับสัญญาเชื่อมต่อเงินเลขที่ ๗/๒๕๕๒ ที่นางสุวรรณ อิ่มโوخู เป็นผู้ลงลายมือชื่อยืมเงินจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายก โดยระบุว่าเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ ระหว่างวันที่



/๓ - ๔ มิถุนายน...

๓ - ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ณ โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก จำนวน ๓๐,๕๐๐ บาท ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำนวนนี้ นายบัญญัติ แสงดี วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก ได้อนุมัติให้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ และนางสุวรรณ อิ่มโโซชู ได้ลงลายมือชื่อรับเงินยืมจำนวนดังกล่าวไปในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ อีกทั้ง ยังมีบัญชีประมาณค่าใช้จ่ายในกิจกรรมดังกล่าว โดยระบุว่า (๑) ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๓๐๐ คนฯ ละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (๒) ค่าตอบแทนวิทยากร ๑,๕๐๐ บาท ลงชื่อ นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ผู้ประมาณค่าใช้จ่าย จากพยานเอกสารดังกล่าวมาข้างต้นจึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า นางสุวรรณ อิ่มโโซชู เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรมโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ จริง ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีที่อ้างว่า นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ไม่ใช่ผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวโดยตรงจึงไม่อาจรับฟังได้ และเมื่อพิจารณาจากหนังสือ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง ขออนุมัติและเบิกจ่ายเงินค่าสมนาคุณวิทยากร โครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยในหนังสือดังกล่าวได้ระบุว่าตามหนังสือ ที่ นย ๐๐๓/... ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่องขออนุมัติค่าใช้จ่าย และให้นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ยืมเงิน เพื่อจัดกิจกรรมโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ระหว่างวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ณ โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก นั้น การดำเนินโครงการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงขออนุมัติค่าสมนาคุณวิทยากร จำนวน ๑,๕๐๐ บาท ตามใบสำคัญรับเงินที่แนบมาพร้อมกันนี้ ลงชื่อ นางสุวรรณ อิ่มโโซชู ผู้ดำเนินโครงการ และในใบสำคัญรับเงิน ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ระบุว่า พระครุวิริยานุโยค ได้รับเงินจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายกเป็นค่าสมนาคุณวิทยากร โครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน บรรยายเรื่องสอดมโนต์ทำงานของสรภ. ปฏิบัติธรรมนั่งสมาธิ ในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ และบรรยายเรื่อง การดำเนินชีวิตให้มีคุณธรรมจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ณ โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก จำนวน ๑,๕๐๐ บาท มีลายมือชื่อพระครุวิริยานุโยคเป็นผู้รับเงิน และมีข้อความระบุว่าได้ใช้เงินทดลองราชการ จ่ายไปก่อนแล้ว และลงชื่อนางสุวรรณ อิ่มโโซชู เป็นผู้จ่ายเงิน ประกอบกับหนังสือ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่องขออนุมัติและเบิกจ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่ม โครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยในหนังสือดังกล่าวระบุว่า ตามที่ได้มีการอนุมัติให้ยืมเงินราชการ เพื่อดำเนินกิจกรรมโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ซึ่งการดำเนินกิจกรรม โครงการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้วจึงขออนุมัติค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาทถ้วน ตามใบสำคัญรับเงินที่แนบมาพร้อมนี้ โดยในหนังสือดังกล่าวได้ลงลายมือชื่อ นางสุวรรณ อิ่มโโซชู เป็นผู้ยืมเงินโครงการและในใบสำคัญรับเงิน ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ระบุว่า นางสนอง ศรีอิทธิยาเวทย์ ได้รับเงินจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครนายกเป็นค่าจัดจ้าง



/อาหาร...

อาหาร อาหารว่าง และเครื่องดื่ม สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน จำนวน ๓๐๐ คน ค่าลงทะเบียน ๑๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท มีรายมือชื่อนางสนอง ศรีอิทธิยาเวทย์ เป็นผู้รับเงิน และมีข้อความว่าได้ใช้เงินยืมราชการจ่ายไปก่อนแล้ว พร้อมลงลายมือชื่อนางสุวรรณ อิ่มโอะซู เป็นผู้จ่ายเงิน จากพยานเอกสารดังที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการดำเนินโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ จะต้องมีการจัดขึ้นในวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒ เพราะมีการกำหนดสื紹ของอนุมติเบิกจ่ายเงินค่าวิทยากรและค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม พร้อมมีใบเสร็จรับเงินค่าใช้จ่ายประกอบการขออนุมติตั้งแต่ล่า แต่เมื่อพิจารณาจากการให้ถ้อยคำ ของนางสุวรรณ อิ่มโอะซู ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนในข้อสอบสวนและให้ถ้อยคำ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในข้อพิจารณาอุทธรณ์ ว่าโครงการดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงวันที่จัดโครงการ เป็นวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒ โดยมิได้มีการจัดขึ้นในวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒ ดังนั้น การให้ถ้อยคำดังกล่าวจึงขัดแย้งกับพยานเอกสารในสำนวน อีกทั้ง ยังปรากฏว่ามีหนังสือของโรงเรียน ปากพลีวิทยาคร ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ถึง นายประพ เหล่าวานิช รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ชี้แจงเรื่องการดำเนินโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ ว่า โรงเรียนฯ ได้มีการดำเนินการจัดอบรมนักเรียนโดยบูรณาการกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในเรื่องการแสดงตน เป็นพุทธมามกะ ซึ่งโรงเรียนฯ มีกำหนดดำเนินการอยู่แล้วระหว่างวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒ จึงได้มีการจัดอบรมในคราวเดียวกัน โดยลงลายมือชื่อ นางสาวลดา หอมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียน ปากพลีวิทยาคร และมีรายมือชื่อพระครูวิริยานุโยค รับรอง จากบันทึกถ้อยคำของนางสุวรรณ อิ่มโอะซู และหนังสือ ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ของนางสาวลดา หอมทวี จึงมีน้ำหนัก ให้น่าเชื่อว่าโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ มิได้มีการจัดขึ้น ในวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒ จริง และเมื่อโครงการดังกล่าวมิได้มีการจัดขึ้นจริง จึงมีเหตุอันควร เชื่อได้ว่า นางสุวรรณ อิ่มโอะซู กระทำการโดยทุจริตในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณในการดำเนินการ จัดโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ โดยนำไปสำคัญรับเงินค่าอาหาร และเครื่องดื่มจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าสมนาคุณวิทยากรจำนวน ๑,๕๐๐ บาท มาเป็นหลักฐาน ในการหักล้างเงินยืมที่รองราชการ โดยมิได้มีการดำเนินการจัดอบรมโครงการดังกล่าวจริง สำหรับประเด็นที่นางสุวรรณ อิ่มโอะซู อ้างในข้อสอบสวนต่อคณะกรรมการสอบสวนและในข้ออุทธรณ์ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า โครงการดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงวันที่จัดโครงการเป็นวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒ นั้น เมื่อพิจารณาจากหนังสือของโรงเรียนปากพลีวิทยาคร ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ถึงนายประพ เหล่าวานิช รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ชี้แจงเรื่องการดำเนินงานโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ ว่า โรงเรียนฯ ได้มีการดำเนินการจัดอบรมนักเรียนโดยบูรณาการกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ในเรื่องการแสดงตน เป็นพุทธมามกะ



/ซึ่งโรงเรียน...

ซึ่งโรงเรียนฯ มีกำหนดดำเนินการอยู่แล้วระหว่างวันที่ ๓ - ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ จึงได้มีการจัดอบรมในคราวเดียวกัน โดยลงลายมือชื่อนางสาวลดา ห้อมทวี ผู้อำนวยการโรงเรียนปากพลีวิทยาคาร และมีลายมือชื่อพระครูวิริยานุโยค รับรอง เที่น่า ข้อสัง罍ะพยานเอกสารดังกล่าวยังไม่มีน้ำหมึกเพียงพอ ที่จะรับฟังได้ว่าโครงการดังกล่าวมีการจัดขึ้นในระหว่างวันที่ ๓ - ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ เนื่องจาก หนังสือดังกล่าวนั้น เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นช่วงเวลาภัยหลัง จากที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องทุจริตโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ไปแล้ว และขัดแย้งกับการให้ถ้อยคำของนางสาวลดา ห้อมทวี ที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ ว่า โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร ยังไม่ได้มีการจัดโครงการดังกล่าว จากเหตุผลดังที่กล่าวข้างต้น จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู มีส่วนในการทุจริตโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนประจำปี ๒๕๕๒ จริง โดยมีการขออนุมัติ เปิกจ่ายเงินค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มและขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าวิทยากรโดยการใช้ใบสำคัญรับเงิน ที่โรงเรียนปากพลีวิทยาคารจัดทำขึ้น และแม้ว่านางสุวรรณ อิ่มโوخู จะมีได้มีส่วนในการจัดทำ ใบสำคัญรับเงินอันเป็นเท็จ แต่เมื่อพยานหลักฐานในสำนวน (หนังสือ ที่ นย ๑๐๓/.... ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒) ชี้ด้วยว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรม โครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ โดยนางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าว นางสุวรรณ อิ่มโوخู จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าตนเองมิใช่ผู้จัดทำ โครงการดังกล่าว และเมื่อนางสุวรรณ อิ่มโوخู เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรมดังกล่าว รวมทั้งเป็นผู้ขออนุมัติยื่มเงินราชการและขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการอบรมดังกล่าว นางสุวรรณ อิ่มโوخู จึงต้องมีหน้าที่ตรวจสอบว่าโรงเรียนปากพลีวิทยาคารได้มีการจัดโครงการอบรมเยาวชน ภาคฤดูร้อนปี ๒๕๕๒ จริงหรือไม่ หากไม่มีการจัดโครงการดังกล่าวก็ควรต้องคืนเงินให้สำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัดนครนายก และแม้ว่าต่อมาจะปรากฏว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้จัดทำหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าวิทยากร จำนวน ๑,๕๐๐ บาท รวม ๓๑,๕๐๐ บาท พร้อมทั้ง ค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมขับร้องประสานเสียง จำนวน ๘,๐๐๐ บาท จากโครงการศิลปินรุ่นเยาว์ โดยมีนางมาลี แสงสว่าง ลงชื่อเป็นผู้รับเงิน และนางสนอง ศรีอิทธิยาเวท เป็นผู้รับเงิน สอดคล้องกับ การให้ถ้อยคำของนางสาวลดา ห้อมทวี ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนโดยยอมรับว่า นางสุวรรณ อิ่มโوخู ได้มอบเงินค่าจัดโครงการดังกล่าวให้แล้วในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่ก็เป็นการมอบเงินภายหลังจากที่มีการร้องเรียนในเรื่องทุจริตโครงการดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การคืนเงินค่าจัดโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนจึงไม่มีผลลบล้างการกระทำความผิดในเรื่อง การทุจริตโครงการดังกล่าวได้



/เรื่องที่สอง...

เรื่องที่สอง กรณีนางสุวรรณฯ อิมโซเซ ถูกกล่าวหาว่าทุจริตโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ปี ๒๕๕๗ โดยได้รับอนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลงเงินรางวัลจำนวน ๘,๐๐๐ บาทจากการประกวดขับร้องประสานเสียงมาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อมของนักเรียนโรงเรียนปากพลีวิทยาการ แต่มิได้มีการจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้โรงเรียน และได้นำไปสำคัญรับเงินค่าอาหารและเครื่องดื่มจำนวน ๘,๒๕๐ บาท มาเป็นหลักฐานหักล้างเงินยืมที่รองราชการ นั้น เมื่อพิจารณาจากพยานหลักฐานในสำนวนแล้วเห็นว่า โครงการดังกล่าวจะมีการจัดประกวด ๒ ประเภท คือ (๑) ประกวดการเขียน Story Board และ (๒) ประกวดขับร้องประสานเสียง โดยใช้วิธีการคัดเลือกจากวิดีโอบันทึกลงแผ่น CD หรือ DVD จัดส่งให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาส เพื่อให้คณะกรรมการตัดสินหาผู้ชนะเลิศต่อไป ซึ่งในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นางสุวรรณฯ อิมโซเซ ได้ขออนุมัติเงินยืมราชการเพื่อดำเนินโครงการดังกล่าว จำนวน ๔๑,๗๐๐ บาท โดยมีนายบัญญัติ แสงวิชี วัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาส กันในขณะนั้นเป็นผู้อนุมัติ จากนั้น นางสุวรรณฯ อิมโซเซ จึงได้รับเงินยืมจำนวน ๔๑,๗๐๐ บาท ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ตามสัญญาการยืมเงินเลขที่ ๑๑/๒๕๕๗ แต่ในวันเดียวกันนางสุวรรณฯ อิมโซเซ ได้ทำหนังสือ ที่ นาย ๐๐๓๑/... ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงวัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาสเพื่อขออนุมัติเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามสัญญาการยืมเงิน คือ (๑) เงินรางวัลการประกวด จำนวน ๘,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมการขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนปากพลีวิทยาการตั้งแต่วันที่ ๑๕ – ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ณ โรงเรียนปากพลีวิทยาการ (๒) ค่าตอบแทนกรรมการตัดสิน จำนวน ๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสารสรุปผลการดำเนินงานในการประกวดขับร้องประสานเสียงเนื่องจากมีโรงเรียนปากพลีวิทยาการส่งเข้าประกวดเพียง ๑ ทีม จึงได้ยกเลิกการประกวด และส่งทีมโรงเรียนดังกล่าวไปเข้าร่วมประกวดระดับภาคที่จังหวัดเชิงเทรา ซึ่งวัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาสได้อนุมัติตามที่นางสุวรรณฯ อิมโซเซ เสนอในวันเดียวกัน จากพยานหลักฐานดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงชี้ชัดว่า โครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ปี ๒๕๕๗ นั้น นางสุวรรณฯ อิมโซเซ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวโดยตรง ซึ่งต่อมา นางสุวรรณฯ อิมโซเซ ได้มีหนังสือ ที่ นาย ๐๐๓๑/... ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงวัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาส เพื่อขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าอาหาร อาหารว่าง เครื่องดื่ม กิจกรรมโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปี ๒๕๕๗ สาขาขับร้องประสานเสียง โดยระบุว่าการดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการดังกล่าวได้ดำเนินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว จึงขออนุมัติค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๓ คน คนละ ๕๐ บาท รวม ๕๖ วันเป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท โดยแนบใบสำคัญรับเงิน ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีนางมาลี แสงสว่าง ลงชื่อเป็นผู้รับเงิน แต่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตโครงการดังกล่าว เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ หลังจากนั้น ปรากฏว่า นางสุวรรณฯ อิมโซเซ ได้มีหนังสือในวันที่ ๒๙



/ตุลาคม...

ตุลาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าวิทยากร จำนวน ๑,๕๐๐ บาท รวม ๓๑,๕๐๐ บาท พร้อมทั้งค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมขับร้องประสานเสียงจำนวน ๘,๐๐๐ บาท จากโครงการศิลปินรุ่นเยาว์ โดยมีนางมาลี แสงสว่าง ลงชื่อเป็นผู้รับเงิน และนางสนอง ศรีอิทธิยาเวทย์ เป็นผู้รับเงิน ดังนั้น หนังสือดังกล่าว จึงขัดแย้งกับใบสำคัญรับเงิน ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ที่นางสุวรรณ อิ่มโโซหู ใช้แบบท้าย หนังสือ ที่ นย ๐๐๓๑/... ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงวัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาส เพื่อขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าอาหาร อาหารว่าง เครื่องดื่ม จากการจัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปี ๒๕๕๒ และสอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของนายธีรศักดิ์ วิหคทอง ครุสอนคนตระหง่านโรงเรียนปากพลีวิทยาคาร ที่เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการนำเด็กเข้าร่วมโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ดังกล่าว ซึ่งให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า หลังจากที่ได้นำ VCD บันทึกการแสดงพิธีรายชื่อของเด็กนักเรียนที่ร่วมร้องประสานเสียงส่งให้วัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาส ก็ไม่ทราบเรื่องอีกว่าสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนราธิวาสจะดำเนินการอย่างไร จนกระทั่งหลังเลิกงานโดยกระทรวง ปี ๒๕๕๒ ช่วงเดือนพฤษภาคม จึงได้รับเงินจำนวน ๘,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ปี ๒๕๕๒ ที่ทางโรงเรียนได้ส่ง VCD เข้าร่วมโครงการกรณีดังกล่าวจึงมีหนังสือเชื่อว่า นางสุวรรณ อิ่มโโซหู มีได้มีการจ่ายเงินให้โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร ในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จริง และแม้ว่านางสุวรรณ อิ่มโโซหู จะมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ส่งมอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าวิทยากร จำนวน ๑,๕๐๐ บาท รวม ๓๑,๕๐๐ บาท พร้อมทั้งค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมขับร้องประสานเสียงจำนวน ๘,๐๐๐ บาท จากโครงการศิลปินรุ่นเยาว์ โดยมีนางมาลี แสงสว่าง ลงชื่อเป็นผู้รับเงิน และนางสนอง ศรีอิทธิยาเวทย์ เป็นผู้รับเงิน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า มีการจ่ายเงินให้กับโรงเรียนปากพลีวิทยาคารแล้ว แต่การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นการจ่ายเงินภายหลัง จากที่มีการร้องเรียนในเรื่องทุจริตโครงการดังกล่าว ดังนั้น การจ่ายเงินโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ปี ๒๕๕๒ คืนให้โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร จึงไม่มีผลลบล้างการกระทำการผิดในเรื่องการทุจริตโครงการดังกล่าวได้

จากที่ได้วินิจฉัยมาตามลำดับข้างต้น จึงเห็นว่า นางสุวรรณ อิ่มโโซหู เมื่อได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินโครงการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน และโครงการส่งเสริมศิลปินรุ่นเยาว์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ได้นำใบสำคัญรับเงินค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าสมนาคุณวิทยาการจำนวน ๑,๕๐๐ บาท เป็นหลักฐานหักล้างเงินยืมที่รองราชการโดยที่ไม่ได้มีการจัดอบรมตามโครงการดังกล่าวจริง และเมื่อได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงเงินรางวัล การประกวดขับร้องประสานเสียงจำนวน ๘,๐๐๐ บาท เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการฝึกซ้อม



/ของนักเรียน...

ของนักเรียนโรงเรียนปากพลีวิทยาคาร ซึ่งเข้าร่วมโครงการขับร่องประสานเสียงโดยไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวจ่ายให้โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร แต่ได้นำไปสำคัญรับเงิน ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๒ มาเป็นหลักฐานของน้ำมือเบิกจ่ายเงินค่าอาหาร อาหารว่าง เครื่องดื่ม ในภารกิจกรรมโครงการส่งเสริมศิลป์ปั้นรุ่นเยาว์ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการกระทำความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ และถือเป็นการกระทำผิดวินัยอุตสาหะร้ายแรง

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่ง ที่ ๒๑๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ลงโทษไล่นางสุวรรณ อิมโوخู ออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยเรื่องดำเนินคดีที่ ๕๙๑๐๐๕๙ เรื่องแดงที่ ๐๐๘๕๑๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของนางสุวรรณ อิมโوخู จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

#### พิพากษายกฟ้อง

นายสุรัตน์ พุ่มพวง<sup>ลายเซ็น</sup>  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์<sup>ลายเซ็น</sup>  
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ<sup>ลายเซ็น</sup>  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรմย์<sup>ลายเซ็น</sup>  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางเสริมครุณี ตันติเวสส์<sup>ลายเซ็น</sup>  
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แปลงคดี : นายสมเกียรติ แสงรุ่ง

